

Az olaszok már a népfelkelést is hareba viszik.

Budapest, július 8. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Görz vidékén az olaszok tegnap ismét egyes előretöréseket intéztek ellenünk. A görzi hidő ellen a mozgó népfelkelést is hareba küldték. Csapatunk az ellenség minden támadását, mint mindig, visszaverték.

Az Isonzo középső szakaszán és a Krn területén nyugalom van.

A karinthiai és tiroli határterületen csupán ágyuharc volt.

Höfer altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

A Tororo-Werket rommá lőttük.

A délnyugati hadszíntérről írják nekünk: Nehéz tüzéségünk a Monte-Tororon épített ellenséges erődítést rommá lőtte.

A Tororo-Werk a határtól körülbelül öt kilométerre fekszik. Egyike volt az olaszok legerősebb határmenti erődítéseinek. Nehéz tüzéséggel volt felszerelve, hetek óta teljesen eredménytelenül bombázta egyik Werkiünket.

Tegnap óta halotti csend van Tororonál. Még látszanak apró füstfelhők, valószínűleg az éghető anyag most pusztul el a tűzben.

Nagyszerű események vannak készülőkben. Méltóak lesznek az északi harctér eseményeihez.

Jól vagyunk itt. Gondtalanul élünk. Nagy megbecsülésben van része a magyar katonának. Sch. B.

Az olasz háboru költségei.

Zürich, július 8. Az olasz hivatalos lap közli, hogy az 1915—16-iki háboru előrelátható költségeit 385 millió lírában irányozták elő. A hadbavonultak családtagjainak támogatását 15 millió lírával megnagyobbították.

Rossz az olasz termés.

Hága, július 8. Az olasz sajtó igen élénken kommentálja az olasz földművelésügyi minisztérium legutóbbi terméskimutatását, a melyből kitűnik, hogy az idei aratás eredménye több mint 10 millió métermázsza terménnyel marad háttérben a múlt évi termésével szemben.

Az oroszok súlyos veszteségei Kowno körül.

Berlin, július 8. A nagyvezérkar közli: Egy ellenséges támadást Kowno irányában az oroszok súlyos veszteségei mellett visszavertük. Stegna falnál, Prasznystól északkeletre néhány orosz árkot elfoglaltunk és meg is tartottuk.

Az ellenség előretörései Strzegowo és Starosregi tájékán (Racionstól északkeletre és délnyugatra) sikertelenek maradtak. Az ellenség kísérletei, hogy a Dolwathától keletre emelkedő tegnap elfoglalt 95-ös magaslatot kezünkől kiragadják, meghiúsultak.

Legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A legnagyobb orosz löszergyár elpusztult.

Chiasso, július 8. A Secolo legújabb ideérkezett számában ismét van egy tudósítás, amely nagy figyelemre tarthat számot. A cikk az oroszoknak municióban való szűkölködésének egyik komoly okát ismerteti.

— Május 12-én, este nyolc órakor — írja a Secolo tudósítója — iktóztos, villám-majd nyomtan égháborura emlékeztető dör-lásszerű fény világította meg Petrográdot, és hallatszott és elképzelhetetlen tömegű füst és korom emelkedett a magasba. A robbanás olyan heves volt, hogy Petrográd külvárosában az ablakok mind szilánkokká törtek. Mi történt? Csak másnap lett köztudomásu, hogy az Ohkta nevű löszergyár s municióraktár, mely hat kilométerre van Petrográdtól, a levegőbe repült. Hir szerint a dinamit osztály robbant fel. Az esemény színe-lye borzalmas látvány. A légberöpiült hatalmas löszeres raktárak romjai és gépezetei a szomszédos tóba hullottak. Számos ház, a mely a közelben volt, mintha földrengés lett

volna, a falakig összeomlott. A szomszéd-ság lakói közül rendkívül sokan megszebesültek, számos lakót szétépett a robbanás ereje, száz és száz ember a levegőbe repült, vagy a házak falának vágódott a légnyomás erejétől. Ohkta városka valamennyi házának ablakai összezuzódtak. Nyolcszáz a súlyosan sebesültek száma, míg a halottak száma ismeretlen. A légberöpiült épületek tele voltak munkásokkal, amikor a robbanás történt. A halottak száma mindenesetre meghaladja az ötszázat. Valamennyien darabokra tépődtek. A romok között széjjel mindenütt kezeket, lábakat, fejeket láttam. Igen sok holttest darabokban a szomszédos tóba hullott. Ez a katasztrófa rendkívül hatást keltett, különösen amikor tíz nappal később egy egész municiósvonat is a levegőbe repült, miközben a balti tartományok felé haladt. Ez a vonat husz vagonból állott és pusztulása ötven ember életét is követelt. Mindezeket a szerencsétlenségeket természetesen a kémek és árulók számlájára írják.

Dimitrievről egy olasz haditudósító

Chiasso, július 8. Magrini a Secolo-ban az oroszok galíciai vereségének okairól írván, azt mondja, hogy miután az oroszoknak sikerült a Kárpátokban előrejutnia, Magyarországra harmadszor is betörni s Przemyslt elfoglalni, az a meggyőződés alakult ki náluk, hogy galíciai állásaik bevehetetlenek. Ezért félbe is hagyták Przemysl újabb támadás ellen való megerősítését. Csak mintegy tizen négy nappal vereségük előtt fogtak hozzá újból sietve a vár megerősítéséhez, hogy legalább az ellenség további előnyomulását megakadályozzák. A Dunajec-vonalon, ahol Dimitriev tábornok parancsolt, az ellenségk már öt hónapja álltak egymással szemben, tehát volt idejük bőven, hogy állásaikat meg-

erősítsék. Már most azzal a szemrehányással illetik Dimitrievet, hogy az oroszok erős állásaiban bizva, rosszul használta fel az időt s ahelyett, hogy két vagy több erődítési vonalat építettek volna, csak egy védelmi vonaluk volt, melynek elfoglalása az egész orosz sereg vereségét vonta maga után. Dimitriev mindamellett ártatlan, mert Dragomirov tábornoktól folyton kért erősítéseket, ez azonban a kérés teljesítését megtagadta. Dragomirovot most már el is csapták.

Angol kritika Oroszország politikájáról.

London, július 8. A Nation írja: Angliában nagy aggodalommal nézik Oroszország politikáját s attól tartanak, hogy ha az eddig folytatott politikában változás nem áll be, ez továbbra is megakadályozza a hadsereget munkájában. Az eddigi balsikerekhez ugyanis nagy mértékben hozzájárultak a politikai hibák. Lengyelországot például könnyű szerrel megnyerhették volna a maguk számára, ha Nikolajevics nagyherceg szép proklamációját valóra váltották volna. De Péterváron s Lengyelországban egyaránt úgy kezelték a proklamációt, mintha nem is léteznék s ha hiteles az a törvénytervezet, melynek kivonatát az orosz lapok mostanában közölték, ez a lengyelek reményeinek halálát jelentené. S ugyanígy jártak el Galiciában is. Itt az lett volna a feladatuk, hogy a három fő népfajt: a lengyeleket, ruthéneket és zsidókat, akik egészen elviselhető csztrák kormányzat előnyeit élvezték, megbékítsék. Ehelyett attól kell tartanunk, hogy az orosz kormányzók teljesen elidegenítették ezeket a népeket. Itt is mindent megígértek, de minden a régiben maradt. Ez a módszer természetesen nem vált be s a nép bizalmatlan lett, meggyűlölte az oroszokat.

Közös miniszteri értekezlet Bécsben.

Bécs, július 8. Tisza István gróf miniszterelnök ma reggel Bécsbe érkezett és a bankgassei Magyar Házban szállt meg. — Ugyancsak a Magyar Házban szállottak meg a szakminiszterek is, akik részint tegnap az utolsó gyorsvonattal, részint ma reggel érkeztek Bécsbe, hogy részt vegyenek a ma délelőtt tartandó közös miniszteri értekezleten. A magyar kormány részéről Bécsbe utaztak: Teleszky János pénzügyminiszter, Harkányi János kereskedelmi miniszter, Ghillány Imre báró földművelésügyi miniszter, Thaly Zsigmond és Jármay Elemér titkárokkal. Ma délelőtt mindenekelőtt tanácskozás volt Tisza István miniszterelnök és a szakminiszterek között.

Bécs, július 8. Ma délelőtt tízenegy órakor a külügyminisztériumban közös miniszteri értekezlet volt, amelyen Burián István báró közös külügyminiszter elnökölt. Az elnökön kívül a közös miniszteri értekezleten részt vettek: Krobatin Sándor hadügyminiszter és Körber Ernő közös pénzügyminiszter, magyar részről Tisza István miniszterelnök, Teleszky János pénzügyminiszter, Harkányi János kereskedelmi miniszter és Ghillány Imre földművelésügyi miniszter; osztrák részről Stürgkh Károly miniszterelnök, Engel Ágost pénzügyminiszter, Schuster Rezső kereskedelemügyi miniszter és Zenker Ferenc földművelésügyi miniszter, valamint a tengerészeti parancsnok képviselője. A közös értekezlet főleg gazdasági természetű ügyekkel foglalkozott.